

حمد

ر به کړی دې مخلوق باندي احسان دی
په نومونو کې یو نوم د تا رحمان دی

ستا د کوم نعمت شکرونه مونږ ادا کړو
اندامونه دې راکړي دا دې فضل په انسان دی

ته مالک او هم خالق یې زما ربه
دا د هر موجود په وخت روزي رسان دی

د مالدار او د غریب د حال خبر یې
ستا خو عرش، ډېر دی اوچت آن به اسمان دی

Ketabton.com

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخېل

پیغمبر دې رالیږلی او قران دې پرې نازل کړو
اخرت د ورځ لپاره دا زمونږه لوی درمان دی

مونږ په ځمکه ثنا وایو او په ځمکه کې میشته یو
خو پوهیږو الوتونکي دی هوا کې په فرمان دی

که هر څومره زه توصیف وکړم د تا د ذات ای ربه
صفتونه دې بې شمیره دي اوچت خو دا ستا شان دی

بندگان دې کوي ذکر په هر لوري د دنیا کې
میاخېل هم همیشه ستا د صفاتو ثنا خوان دی

نعت

امتي د محمد یم دا د خدای یو غټ نعمت دی
خدای پرې وحې کړه نازله دا معلم د بشریت دی

تکلیفونه یې گاللي دي د دین په لار کې ربه
رسولی یې تر مونږه دا یې کړی شفقت دی

د کافر او مسلمان د لانجې هره مسله کې
دی قاضي او هم وکیل و تل یې کړی عدالت دی

د جبرائیل وسه ونشوه خو نبی لارو معراج ته
له دې ښکاري چې په ټولو انسانانو کې اوچت دی

ماشومتوب نه دی هونبیار و په امین هم مشهور و
هر کافر او مسلمان ورسره ایسی امانت دی

د یارانو به په خوا کې و غزاته به چې لارل
له دې نه معلومېږي چې نبي مو با همت دی

په خبرو کې يې دروغ نه و همیش به و رینستینی
د همدې خاطر لپاره مشهور يې صداقت دی

د هغې دنیا په سختو کې چې گیر هر مسلمان وي
په نبیانو کې اوچت دی بیا شفیع په اخرت دی

دا زمونږه و غمخور چې ښه او بد نه يې خبر کړو
دا چې ښه نه کوو بد کړو دا زمونږه حماقت دی

مياخېل خو داسې وايي د جهان عظیم ملت ته
چې پورته مې لیکلی دا سیرت د محمد دی

وطنه گران يې په مونږ.

شاهين شاه مياخېل

غزل

مور د دنيا يو داسې ذات دی چې خطر نه مني
د خپل اولاد په مينه سر د پاسه سر نه مني

بڼه يې پېرزو وي خپل اولاد ته تل راحت يې غواړي
د خپل اولاد په حق کې مور يې بد نظر نه مني

اولاد نادان وي د مور حق ادا کولی نشي
مور يې بيا وايي دا جيگر دی بل جيگر نه مني

مور تکليفونه شوگيرې او بي خوبې تېروي
ځکه همدې لپاره سيال ځانته دلبر نه مني

مياخېل ته وس ورکړې ای ربه چې خدمت يې وکړي
مور پرې ده گرانه په زړگي د چا خنجر نه مني

غزل

په اولاد چې خفه کيږي هغه پلار دی
له هر چا چې ډېر درديږي هغه پلار دی

خواشيني کي هميشه درسره مل وي
چې په غم دي غمجن کيږي هغه پلار دی

ناروغی کي دي ملگری په درد نه خوري
چې په رنځ دي ډېر خوريږي هغه پلار دی

په مشکل کي دي دوستان هم درنه تبستي
تل چې تا سره ودریږي هغه پلار دی

د مياخېل سر نه يې کم نه کړې ای ربه
ځنکدن کي چې ياديږي هغه پلار دی

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

زمونږ په چم کې ستا له وجې ده رڼا معلمه
ته خو ملت ته دې لري د خير رضا معلمه

د ناپوهۍ تورې تيارې دې ملک کې ختمې کړلې
د وړانکارۍ پر خای دې راوړله خلا معلمه

خلک دې وروزل د ملک د ابادۍ لپاره
خکه راغلي ده وطن ته مې ښکلا معلمه

د بې علمۍ له وجې هرې خوا ته وله ژړا
ستا برکت دی چې اوس ټول دي په خندا معلمه

مياخېل ته تا په ښوونځي کې ښه او بد وښودل
اوس په هر لمونځ کې درته تل کوي دعا معلمه

غزل

مست یمه کومه له ډېر شوره شاعري
زیر شه دې بیتو ته خالص گوره شاعري

دا خو استعداد دی چې الله راته راکړی دی
کومه له ډېر درد نه ای وروره شاعري

لیکلی مې غزل دی همیشه په خپله خوښه
په ما خونده کړې چا په زوره شاعري

حقیقت غزل کې لیکمه که نه کوی باور
نو ورشه مطالعه کې زما نوره شاعري

خپلو وطنوالو ته مياخېل داسې ویلي دي
کومه په ډېر مینه زه تر گوره شاعري

شاهين شاه مياخېل

وطنه گران يې په مونږ

غزل

په تا يې ظلم وکړو دېر يې کړلې وران وطنه
په بل يې خرڅ کړې په پيسو ای د افغان وطنه

دا واکداران دې اوس د تا په خای پيسه پيژني
ته زمونږ مور يې دوي خو نه لري ايمان وطنه

ستا په معدن او په ځنگل باندي يې چور ولگو
دوي دي بې دينه او بې شرمه په ما گران وطنه

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخېل

دوي شرم نه لري په تا کې یې خاپوړې کړي
تاریخ گواه دی تا روزلي باتوران وطنه

چې څوک د تا د بربادۍ هیلې په زړه کې لري
هغه خاین دې گور ته ویسي دا ارمان وطنه

مه خفه کېږه رب به خپله خاینان تباه کړي
ای د شېرشاه او د میرویس او احمدخان وطنه

په تا مئین ول د تا مینه کې یې سر قربان کړ
اوس خو څوک نه وینم مئین د دوي په شان وطنه

چې د خاین د شره خلاص شي ترقۍ ته مخ کړي
میاخېل په زړه باندي لري دغه ارمان وطنه

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

مونږه باور وکړو په تا خو ته ټک مار وختې
د پارلمان وکيله اوس راته هژدار وختې

ږيره دې پرېښوده چې خلک درته رايه درکړي
ولس دې وغولو ويژدان کې دې مردار وختې
د کمپاين وخت کې دې د دروغو وعدي وکړې ډېرې
په چل دې وگټلې رايې ډېر مکار وختې
مونږه ويل چې ته به وکړې خپل ولس ته خدمت
خو چې خبر شو د انگرېز د غاړې هار وختې
ددې مظلوم ملت خو طمع تل له تانه کېده
ته د انسان په رنگ کې خلکو ته خامار وختې

په خپل افغان ولس دې کړې بې حسابه ظلم
مياخېل به خوښ شي هغه وخت چې ته په دار وختې

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

کوي ظلمونه په غريبو هيڅ ويژدان نه لري
غير د پيسو نه په زرگي دې هيڅ ارمان نه لري

مونږه پوهېږو چې پيسو باندي ته حق خرخوي
د ملک خاينه په اصليت کې خو ايمان نه لري

ته د جهاد او د اسلام په نوم چوکي کې ناست يې
خو مونږه پوه يو چې په کور کې دې قرآن نه لري

چې پيسې وگورې بيا ووژني مظلوم ولس مې
د خناور په خير ته رحم په انسان نه لري

مياخېله وينې شه په هيواد کې دې دا حال وگوره
هغه معدن کې دې اوس لعل د بدخشان نه لري

وطنه گران یې په مونږ.

شاهین شاه میاخیل

غزل

په خپل وطن کې رنگارنگ راته کیسې جوړې دي
چې هر خوا گورم په هر خای کې میخانې جوړې دي

غواړم سیالي مې برابره شي له نورو سره
وسه مې نه کیږي هر خوا ته سرې لمبې جوړې دي

د وطن خلک مې هر خوا ته په بمو آوزي
د شهیدانو له سرو وینو نه چینې جوړې دي

ملک ته مې راشي د کومک په بیلابېلو نومو
د هر کافر له خوا نه ماته دسیسې جوړې دي

میاخیل هجرت کوي دا حال د ملک لیدلی نه شي
زړه یې تنگ شوی ورته ښار کې اوس فتنې جوړې دي

غزل

ته علم نه لرې په زور دې دا مقام اخیستی
ته خو جاسوس یې د انگریز نه دې الهام اخیستی

د ملک خاینه عدالت دې په پیسو خرڅ کړې
مانې دې جوړه کړه رشوت دې په هر گام اخیستی

ته ډېر حریص یې دالله عذاب نه، نه یې خبر
ظلم او زیاتی دې بې حساب په خپل قام اخیستی

ته خو غریب ته له ډېر کبره تل په سپکه گورې
په همدې وجه دې ازار د خپل امام اخیستی

میاخېل مالداره دی خو ژوند کې خاکساري خوښوي
چې یې په تن دی دا هر خیز یې په لیلام اخیستی

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

جنگونه بس کړی افغانانو چې ډېر وران يمۀ زه
نور مې اباد کړی ستاسو کور افغانستان يمۀ زه

خوانه ما جوړ که زحمت وباسه لږ کار وکړه
چې د بڼاسته ، بڼاسته باغونو په ارمان يمۀ زه

په ماشومتوب کې خوهر چا راکې خاپوړې کړي
سترگو کې نه دي وړانوي مې دوي حيران يمۀ زه

چې پېسې وگورې بمونه راکې الوزوي
دا خبر نه دي چې د دوي د مور په شان يمۀ زه

مياخېل به خوښ شي هغه وخت چې پېښمانه شي دوي
رب ته توبه وکړي او ووايي نادان يمۀ زه

غزل

ډېر خفه کېږمه وطن کې چې مې کونډې گورم
زړه مې دردېږي د یتیم چې وچې شونډې گورم

داسې کار نه گورم چې زړه مې پرې تسل شي کله
د حکومت په ضد خو تل دا سیاسي غونډې گورم

وطن کې سوله نشته بم خو مې باغونه وړان کړه
څه بدبختي ده میوه دارې ونې شنډې گورم

چې کډې بارې کړي له کلي نه د جنگ د لاسه
ښار ته روان وي روزمره زه خویې منډې گورم

زه میاخېل طمع لرم رب ته که نه ډېر خورېږم
چې په خپل ملک کې د پرديو دا ملنډې گورم

وطنه گران يې په مونږ.

شاهين شاه مياخېل

غزل

د بې غيرته گومان مه كوه كه خان نه يمه
وطن فروشه نه يم دومره بې ايمان نه يمه

ته مې راغلی يې وطن ته د كومك په بهانه
په تا پوهېر مه خبر يمه نادان نه يمه

ظاهر كې ښه خو په باطن دې هم ولس پوهيږي
كه ته مې وويستلې ملك نه بيا به وړان نه يمه

كه دې د ظلم مقابل كې زه شهيد هم شمه
چې وطن جوړ شي خپل د وينو په تاوان نه يمه

زه مياخېل وليكم غزل د خپل ملت له درده
چې حقيقت وايمه څنگه به پرې گران نه يمه

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

خوشحالي نشته وطن کې چې هر خوا وگورو غم دی
بمونه انفجار کوي په ملک کې مو ماتم دی

ددي ځوان د جنازې نېټه چې کلي کې اعلان شوه
په اردو کې و سرتیري شهيد کړی يې په بم دی

انفجار دی په هر ځای کې د پوښتنې يې څوک نشته
قيمت خو د افغان د وینې هر چا سره کم دی

دشمنان خو مې معلوم دي که خدای وسه چپرته راکړه
بدل به مې بيا اخلمه خوړلی مې قسم دی

مياخېل په خپل غزل کې حقيقت وايي ملگرو
هر څوک يې درناوی کوي کمال يې د قلم دی

شاهين شاه مياخېل

وطنه گران يې په مونږ.

غزل

چې هرې خواته وگورم غمونو کې راگير يم
بيا لمونځ وي رانه پاتې په خوبونو کې راگير يم

ابادى ته مې د ملک خاينان نه پرېږدي هيڅ وخت کې
چې وگورمه شا او خوا بمونو کې راگير يم

چې ملک ته مې زه وگورمه احساس په حُوان کې نشته
په زړه مې دغه داغ دى په دردونو کې راگير يم

زړگى مې راته وايي چې خادم د خپل ملت شه
په وس کې مې څه نشته په زخمونو کې راگير يم

مياخېل خو چېرې پاتې دى چې څنگه بدل واخلي
د زړه وينې مې جوش کوي سوچونو کې راگير يم

غزل

د امريکا سره د سولې يو تړون مو کړی
دا اوسنی خبره نه ده په پرون مو کړی

مشرانو فکر کاوه دې کې به وي خېر زمونږه
چې عقل يې سر ته راغی پوه شول چې جنون مو کړی

ددې ملت هر يو خاين مونږ ته معلوم دی ربه
حکه خبر يو سياسي غونډو کې گډون مو کړی

چې په دولت کې د شخصي گټو خبرې وکړي
بيا غلي ناست نه يو په وړاندې يې پاڅون مو کړی

مياخېله وگوره خادم د ملت څه ويلی
تل يو سرلوري احترام د خپل قانون مو کړی

وطنه گران یې په مونږ.

شاهین شاه میاخېل

غزل

مینه او محبت د افغان ورونو غواړم
رحم او گذشت د سختو زړونو غواړم

د خپل وطن په هر یو بوتی باندې رحم وکړی
زه د الله نه ابادي په فریادونو غواړم

زه غواړم ملک کې مې امنیت او سوله راشي مدام
زه د افغان خوښي لیدل په راوجونو غواړم

چې وخت مې راغی روغ دې نه پرېږدم دشمنه لا خو
بیابا به بدل د شهیدانو د سرونو غواړم

د میاخېل ویني درته جوش کوي او داسې وایي
اوس به خپل حق درنه همداسې په شعرونو غواړم

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخېل

غزل

رازه چې سوله وکړو فایده نشته ده په جنگ کې
تعلیم ته ځان تیار کړو مزه نشته ده په بنگ کې

تعلیم ته چې دې مخ کړه بیا به علم درته وایي
زما درسره لوز دی تر آخره دې یم څنگ کې

چې بڼاپسته غوندې مقام ته د تعلیم په زور حاصل کړې
بیا بڼکارې ته هر چاته د میرویس نیکه په رنګ کې

د غازي امان په دور کې خلک لارل په بورسو کې
پراته و بې تعلیمه خو یو دم راغلل په ننگ کې

میاخېل یې په ارزښت باندې پوه شوی و له وخته
نو ځکه یې صفت وکړو صنفيانو ته په زنگ کې

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخېل

غزل

افغانه ورشه وران حالات د خپل ورور وگوره
په خپل وطن کې زخمي زړونه د هر مور وگوره

دلته حزبونه دي جوړ شوي خپلې گټې گوري
لږ ځان خبر که دغه فرق د سپين او تور وگوره

الله ويلي چې دوزخ ته به دوي ولېږمه
ځان دې نور سم که ای ظالمه درب زور وگوره

د دغې اور نه به اویا ځلې دا گرم وي تل
که دوزخي شې بیا به پوه شې هغه اور وگوره

میاخېل ته غوږ شه نیک عمله شه جنت حاصل که
که بد عمله وي بد حال دې بیا په گور وگوره

غزل

په خپل هیواد د تا د بم نور آزمایش نه منم
چې تا یې تل کړی کومک دغه داعش نه منم

که مور او پلار هم راته ووایي چې وران که وطن
اصلي پښتون یم دا بی خایه خواهش نه منم

ته اوس لا څوک یې چې په ما باندې امرونه کوي
ملک نه مې وزه نور د تا دا فرمایش نه منم

زما وطن دې اشغال کړی د کومک په بهانه
نور زه د دروغو او د چل دا نمایش نه منم

میاخېل نن غږ کوي په خپلو هیوادوالو باندې
په خپل وطن د هلکانو آرایش نه منم

غزل

خان به راوینس کړو په خپل مټو به بلا وتړو
جنگ به نور بس کړو زندگي به په بشکلا وتړو

ژوندون به وکړو خوشحالی او په یووالي سره
چې په وطن د تورتمو هره کلا وتړو

وطن ته کار وکړو او سیال یې کړو د نورو سره
په دغه کار به د مظلوم د خولې ژړا وتړو

د خپل وطن د پرمختگ او آبادی لپاره
ټول به په گډه سره خپلې، خپلې ملا وتړو

چې نظام جوړ او نفاق ختم شولو ای میا خېله
په خپل هیواد کې به بیا مخه ددې غلا وتړو

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

زه هميشه د خپل د خوږ زړگي زخمو کې گير يم
چې کنډواله دي هنې لارو او کوڅو کې گير يم

په څلور خواوو کې پراته دي راته سخت دشمنان
پرمختگ نه شم کوی زه خو په اغزو کې گير يم

زما په ځوان کې احساس نشته دی گناه کوي تل
څنگه به وکړم عدالت په رشوتو کې گير يم

د جهاد نوم باندي اوس دلته قتل عام کوي دوي
دوي خپل هدف لري د بل چا په فتنو کې گير يم

مياخېل خو کړی شاعري چې خپل ولس بېدار کړي
هر چاته وايي چې له درده غزلو کې گير يم

وطنه گران يې په مونږ.

شاهين شاه مياخېل

غزل

هر خوا کې بم آلوزي مورې تر بازاره نه ځم
زه خو ډارېومه چې مړ نه شم تر ښاره نه ځم

په ښار کې زړه زما درزيرې د بمو د لاسه
له ډېرې وېرې مې زړگۍ وي بې قراره نه ځم

زه خو خبر يم چې آلوزي بمونه ښار کې
همدې لپاره به هيڅ وخت په هغه لاره نه ځم

اوس يې جومات او هديرو کې هم بمونه ايښي
زه مې د نيا او د بابا قبر ته پلاره نه ځم

مياخېله واوړه زما ژوند يې په پيسو خرڅ کړی
لېونۍ نه يم په خپله خو تر داره نه ځم

غزل

راته خاينه اوس د كوم عمل سزا راكوې
نه يمه پوى چې ته سزا د كوم گناه راكوې

زما خوانان دې شهيدان كړل په بمونو باندي
مظلوم افغان يمه تر كله به جزا راكوې

توپك بيا راكړې چې زه جنگ ته بدله دې واخله
دا خو په دې مانا چې لاس كې مې بلا راكوې

زه نور د جنگ او د بمو نه ستړى شوى يمه
جنگ به نور ونكړم كه لاس كې مې دنيا راكوې

مياخېل پوهيږي چې ته نلري د خير ارادې
حكه خوښي كې مې هر وختې ته ژړا راكوې

وطنه گران يې په مونږ.

شاهين شاه مياخېل

غزل

يمه افغان د خوشحاليو نه محروم پاتې يم
پلار مې شهيد شو د مور غېږه كې ماشوم پاتې يم

ډېر يم بې وسه ځكه حق مې د چا نه شم غوښتي
د پيدا يښت نه مې تر اوسه زه معصوم پاتې يم

هر څوك مې وژني د چا زړونه په ما درد نه كوي
زه خو هك پك ورته حيران لكه د بوم پاتې يم

د دومره سختو سره بيا هم نه منم استعمار
تاريخ مې ولوله هر چاته زه معلوم پاتې يم

د غريبۍ او نادارۍ په دې حالاتو كې هم
مياخېل سخي شو زه تر اوسه پورې شوم پاتې يم

غزل

د خپل ملت په خاطر رب ته مې ژړا کې وایم
چې سوله راشي دا خبره په هر دعا کې وایم

خوشحالي نشته په وطن د زړه نه، نه خاندمه
زه له ډېر درده تل خبرې په خدا کې وایم

رحم دې ونکړو په ما ډېر دې کړم وران خاينه
د تا ظلم به کيسه هغې دنيا کې وایم

تېروم هر ډول سختي غلامي نه منمه
دغه خبره مې بچو ته هر بېگه کې وایم

خپل وطنوالو ته هميش مياخېل ويلي داسې
ددي ملت په درد غزلې په شکلا کې وایم

وطنه گران یې په مونږ.

شاهین شاه میاخیل

غزل

ټوپک به کېدم نور به ځان ته یو بل یار لټوم
چې پکې خبر وي زمونږ نور به هغه لار لټوم

جنگ مې په خپله و جوړ کړی څه فایده یې وکړه
شوم پښمیان اوس سرگردان د امن ښار لټوم

په جنگ پیدا په جنگ کې لوی په جنگ کې زوړ شولمه
ډېر یم خفه ځان ته د خیر یو کاروبار لټوم

جنگ به نور ونکړم په ژوند کې نور تعلیم کومه
دا اراده لرم قلم په زور به کار لټوم

میاخیله پوه شوم چې په ژوند کې تباه کیږو مونږه
نور به په سوله کې د خوږ زړگي قرار لټوم

غزل

ژوند مې تیریري د وطن د ترقی په طمع
د ماشومتوبه یمه زه د ابادی په طمع

دې خاینانو ته مې ویني د بدن کوي جوش
یمه ماشوم حکه خو ناست یم د خوانی په طمع

کوم تعلیم چې زه حاصل کړمه بڼاېسته وظیفه
ارمان مې خاورې شي شهید شم د چوکۍ په طمع

نور به تر کومه دا حالات وي په وطن کې زما
خواني مې تیره شوه شوم زور د خوشالی په طمع

زه یې لرم داسې امید د جوړېدو میاخېله
لکه فرهاد چې ولو ناست د شیرنی په طمع

وطنه گران يې په مونږ.

شاهين شاه مياخېل

غزل

دغه وطن خو زما کور دی له دې کوره وزه
درته به يې وگرځوم اور له دغې اوره وزه

په دې وطن کې دې راتلو سره شرونه جوړ کړه
ما خو بللی نه يې راغلی په زوره وزه

بڼه ورځ به ونه گورې ما نه زه هم یمه افغان
دغه خبره به همیش کوم تر گوره وزه

چې دې پروڼ په هغه بېم کې زما ځوان شهید که
ډېر يې ظالم د هغې بڼه وه سر توره وزه

له ډېره درده مياخېل داسې وويل ستا په خلاف
جهاد ته ځم شاعري نه کومه نوره وزه

غزل

په خپل وطن کې د مشرانو خیانتونه وینم
چې ول آباد اوس خو ویجاړ هغه ښارونه وینم

هیڅ وطنوال مې خوشحالی نه لري خپل وطن کې
حکله چې هرې خواته گورمه دردونه وینم

هنوی لا څه کوي چې ځان ته کله فکر وکړم
بیا مې بدن کې د خپل خوږ زړگي زخمونه وینم

داسې کار نه گورم چې راشي زما خوله کې خندا
په هرې ورځ د خوشحالی په ځای غمونه وینم

اوس مې وطن دی د بمونو یو غټ کور میاخېله
په هرې خوا د بې گناه خلکو مرگونه وینم

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخېل

غزل

وطنه ستا د جوړېدو خو زه ارمان لرمه
د آبادی لپاره ښه ښاېسته ځوانان لرمه

مونږه خاپوړې کړي تا کې ته خو مور یې زمونږ
له برکته دې یو نوم زه د افغان لرمه

لکه د هر چا په شان ته په مونږه حق لرې ډېر
خیانت به ونکړم له تا سره ایمان لرمه

د تا حقوقو باندي پوه یمه له وختې نه زه
پاک مسلمان یمه په کور کې مې قرآن لرمه

مونږ خو نړۍ سره په هر څه کې یو سیال میاخېله
آن چې په غرونو کې مې لعل د بدخشان لرمه

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

خوږېرم د تعليم پر ځای وطن کې مې نن جنگ دی
هر ځای ته چې اوس گورم د شهيد په وينو رنگ دی

غريب و که مالداره دې حالاتو کې تباه شو
د جنگ د لاسه هر ځای کې اوس خان زما ملنگ دی

بمونه په هر خوا کې انفجار کوي څه وکړم
فقط چې شهادت د دوي د پلار په ماقلنگ دی

چې ملک ته سوله راشي او بيا خلاص شم له دې حاله
په کار راته ميرويس او احمدخان غوندي يو ننگ دی

ملاچې د جهاد راته تبليغ کوو مياخېله
خپل رب يې دی هېر کړی اخته شوی اوس په بنگ دی

وطنه گران يې په مونږ.

شاهين شاه مياخېل

غزل

زه خود کفر خلاف خان نه القاعده جوړوم
همدې کفارو ته وطن کې خطرہ جوړوم

ملک ته مې راغلي د کومک په بېلابېلو نومو
خان دې اوس ټينگ که زه خو تا ته دسيسه جوړوم

ظاهر کې دوست خو په باطن کې غټ دشمن يې زمونږ
په خپله خاوره کې به تا ته هديره جوړوم

ته خو کوشش کوي چې ومې ويشي خو تقسيمه
د تا د کار په خلاف تل لويه جرگه جوړوم

مياخېله ليکي د ملت په درد کې تل غزلي
که دې وي خوښه له شعرو دې کتابچه جوړوم

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

ټوپک را اخلو د تعليم سره بېلتون کوو مونږ
د بې عقلۍ او ناپوهۍ سره ژوندون کوو مونږ

په دې خو پوی نه يو چې علم د ملت رڼا ده
په بدبختۍ او ځان ځانۍ کې اوس وېشون کوو مونږ

اردو طالب ولي طالب زما اردو وولي
دغه کارونه د پرديو په لمسون کوو مونږ

که د ټوپک پر ځای قلم ته مونږ ارزښت ورکړو ډېر
بيا به په کلي کې آرام سره سکون کوو مونږ

مياخېل ټينگار کوي چې علم ضروري دی ډېر زيات
همدې لپاره د قلم سره تړون کوو مونږ

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

چې ملک مې وکړي ترقي داسې احساس ووينم
کاش دا خبره د هر ځوان په خوي خواص ووينم

چې په ظاهر کې ابادي او په باطن کې مرداري خوښوي
ستا د دوکو او د خيانت به بيا براس ووينم

کار به شروع کړي په معدن کې د خدمت په نامه
بيا به د خرڅ لپاره لاس کې يې الماس ووينم

ته غټ خاين يې خادم نه يې د ملت مجرمه
زړه به مې يخ شي چې د جرم دې قصاص ووينم

ای بې غيرته ستا په حق کې مياخېل داسې وايي
ډېر به شم خوښ چې نوک ويستل دې په پلاس ووينم

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

زه د پخوا په شان مزه په مازيگر نه وينم
د كلي نجوني چې ورتلې هغه گودر نه وينم

چې پښتنو يو بل ته لرې نه سلام كولو
اوس هغه مينه او محبت په لر او بر نه وينم

دلته خو سوله نشته بم په هرې خوا آلوزي
حكه حوانان مې په باغو كې په چكر نه وينم

كه خداى دعا زمونږ قبوله كړه او سوله راغله
بيا به يم هر خاى ته روان حكه خطر نه وينم

مياخېل خو وايي چې كافر هم د انسان خېرخواه وي
د تل لپاره ورته هيڅ په بد نظر نه وينم

وطنه گران يې په مونږ.

شاهين شاه مياخېل

غزل

ای افغان وروره په خپل منځ کې دښمني مه کوه
د احمدشاه بابا لمسیه ناپوهي مه کوه

زمونږ وطن کې خو سر لوړي افغانان تېر شوي
ته د هغو په څېر شه وروره خرابي مه کوه

نړۍ ته وښايه چې ته هم له هغو کم نه يې
ملک ته صادق اوسه سر تېتې زندگي مه کوه

که کوم ريس يې ته نو حق بيا تل حقدار ته ورکه
که دا غريب وي يا مالدار بې انصافي مه کوه

مياخېل وينا کوي په شعر کې مسلمان ملت ته
که ته جنت غواړې ای ځوانه بې ديني مه کوه

غزل

سخته زغملی شمه دومره نازدانه نه یمه
خان درنه گټمه تاریخ کې افسانه نه یمه

له ماشومتوبه د جهاد په لوري ووتلم
زه خو ویده کله د مور په زنگانه نه یمه

د ازادۍ لپاره مونږه شهیدان ورکړي
کم عقله پوه شه چې شوقي د مېخانه نه یمه

په دې نړۍ د شجاعت زمونږ پوښتنه وکړی
تاریخ مې وایي زه د دروغو خزانه نه یمه

میاخېل تل ویاري په جهاد باندي او داسې وایي
همدغه بس دی چې ذلیل په ژوندانه نه یمه

وطنه گران يې په مونږ.

شاهين شاه مياخېل

غزل

دې خاينانو ته كينه د زړه په تا ساتمه
اوس خو زور نه لرم زړگي مې ورته غل ساتمه

چې برابر شو كله زور مې بيا يې نه پرېږدمه
په مقابل كې يې ودرېږم خپل ځنگل ساتمه

كه په لانه شو د خبرې د اثبات لپاره
په حافظه كې مې هميش ورته متل ساتمه

د خاينانو ملگرتيا راته ارزښت نه لري
نو ځكه ځان مې د ښو خلكو سره مل ساتمه

مياخېل رښتيا ليكي شعرو كې او تل داسې وايي
زه خو صادق يم له دروغو خپل غزل ساتمه

غزل

خوند کوي چې کلي کې مې غم نه وي
خوښ به شمه ښار کې مې چې به نه وي

ناست به وي دوستان زما په خوا کې تل
ډېر به شم خوشحاله چې ماتم نه وي

څوک چې د خپر فکر لري دې ملک ته
دی دې بیا زمونږ له سره کم نه وي

خپر دی که خبرو کې غلط شومه
کله، کله فکر د چا سم نه وي

ډېر ورباندې وځورېم زه میاخېل
چرته چې بیا قدر د قلم نه وي

شاهين شاه مياخېل

وطنه گران يې په مونږ.

غزل

ټوپک لرمه په شاجور کې يې مرمی نه لرم
چې درد مې ښه کړي په وطن اصلي گولی نه لرم

زه خو محتاجه يم هر چاته ددې له وجې
يمه سپين ږيری زه خو وس د مزدوری نه لرم

چې څوک مې قدر او عزت نه کوي خپل وطن کې
دا يې علت دی چې غريب يمه مانی نه لرم

زما بچي دي وږي تږي په وطن کې ربه
نور په مونږ رحم وکړه وسه د زاری نه لرم

مياخېله وگوره خيانت کوي زموږ رهبران
ځکه خوشحال يم چې دولت کې کوم چوکۍ نه لرم

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخېل

غزل

هغه سپری د کور سامان اوس په بازار خرڅوي
خو په اصلیت کې خپل ایمان دا په کفار خرڅوي

نیت یې دی کړی چې وطن پرېږدي خارج ته لاړ شي
د دغه تگ لپاره ځمکه د خپل پلار خرڅوي

که ددې ځمکې په پیسو باندې یې تگ ونشو
دا بې غېرت به د مېرمن د غاړې هار خرڅوي

بیا همیشه یې د وطن په بیلټون زړه ځورېږي
دوي خو په خپله د خپل خوږ زړگي قرار خرڅوي

میاخېل مین په خپل وطن دی او بیا داسې وایي
هلته خو نجونې په ځوانانو خپل سینگار خرڅوي

وطنه گران یې په مونږ.

شاهین شاه میاخېل

غزل

خوشاله تلی و اوس بېرته په خفگان راغلی
هنه چې دین نه و منکر اوس په آذان راغلی

په خپلو کړو، شو پښېمان توبه یې رب ته وکړه
د پلار یې نه منله اوس ورته ارمان راغلی

توپک یې کېښودو په ځمکه راغی سوله یې وکړه
په قدر یې پوه شو ځکه کلي ته دا ځوان راغلی

د دغه ځوان نه عبرت واخلي او قانون ومني
تاسو د لاسه مې وطن کې دا خزان راغلی

میاخېل یې قدر په ډېر مینه همیشه کړی دی
چې یې حجرې ته کوم غریب او که کوم خان راغلی

غزل

لږ ځان را وينس کړه د وطن خراب حالات وگوره
ماديات مهم نه دي د ژوند لږ معنويات وگوره

ډېر زيات بې عقله يې له هيڅ شي نه خبر نه يې ته
ځان دې کړه پوي د ملنگ جان هغه کليات وگوره

لس گون به نه لرې د ورځې به د سلو ډېر خورې
ځان دې کنټرول که دا بې ځايه خرابات وگوره

په هر نیک کار کې دې دعا د مور او پلار نه واخله
بيادې په کار کې د دعا دا برکات وگوره

مياخېل خو ليکي حقيقت په خپل شعرونو کې تل
که باور نه کوي نو ورشه غزليات وگوره

وطنه گران یې په مونږ.

شاهین شاه میاخیل

غزل

اوس که ورځې هغه ډالر په موسسو کې نشته
صادق سپړی خود دولت په ادارو کې نشته

مالدار نازیږي چې ډالر او فرونر لرمه
خلک پوه شوي دي چې قدر په پیسو کې نشته

د انقلاب خراب حالات خو مو ماغزه خراب کړه
دا یې علت دی ښه خبره مو ذهنو کې نشته

که بد اخلاقه یې قرآن سره دې ځان اشنا کړه
ښاپسته خبرې خود مینې کتابو کې نشته

اوس شاعران هم درباریان دي د هر چا صفت کړي
میاخیل بیا وایي چاپلوسي مې غزلو کې نشته

غزل

دولت مې اسلامي دی په دې کې خوشک نشته
هر ځوان مې خطري دی په دې کې خوشک نشته

دنیا هم راته گوري خو څه کولای نه شي
دا کار د پنجابي دی په دې کې خوشک نشته

هر څوک په کې خبرې کړي د خپل فایدي لپاره
دا خوي د مسلي دی په دې کې خوشک نشته

اسلام ته که وگورو مونږ ټول یو سره ورونه
پلان خو د غربي دی په دې کې خوشک نشته

میاخېل باندي یې بوي هم لکه عطر غوندي لگي
دا دود د سپلني دی په دې کې خوشک نشته

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

د بڼه او بد توپير کولی شم شعور لرمه
دودۍ په کور کې پخوم ځکه تنور لرمه

خان تيار خور وي د هر کار نه ځان بې غمه گڼي
په مال نازيږي داسې وايي چې مزدور لرمه

د تا حيا ده په ما گرانه زه بې شرمه نه يم
زه افغاني رسم او رواج دود او دستور لرمه

که يم بې وزله ته په سپکه راته مه کړه نظر
زه په ټولنه کې عزت لرم کلتور لرمه

مياخېل دنيا ته خپل غزل کې دا خبره کوي
د احمدخان او ميرويس خان غوندي باتور لرمه

غزل

جانانه چې راحمه زه هر وخت ستا په کوڅه کې
جومات ته ننوزم خدای ته کېنم په توبه کې

چې د قبر عذاب یاد شي بیا پښې مې لرزه شي
خدای ته له ډېر وېرې بیا پرېوځم سجده کې

چې سخته پا ما راشي او د حل لاره یې نه وي
نفلونه بیا شروع کړم تنه زه په کوټه کې

چې ځان ته فکر وکړم وایم ډېر زه گنهار یم
په یاد مې شي بیا وکړم تهجد په نیمه شپه کې

میاخېل ته بخشش وکړه ستا د رحم دربار لوی دی
امتحان ترېنه ته واخله په دې آخري وعده کې

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخېل

غزل

خوانه آباد دې کړه خپل ښار لکه د روم غوندي
لاس دې نیولی دی تر زني لکه بوم غوندي

ته باید کار وکړې چې ملک دې ترقی ته مخ کړي
ته کرار ناست یې لکه خسر کره د زوم غوندي

ته باید ملک کې دې مثبتې کارنامې ولري
چې نوم دې وشي د میرویس نیکه د نوم غوندي

که کار ونکړې او د بل په اوږو بار شولې ته
داسې بیا ښکاري چې یې پروت کاسه کې موم غوندي

چې جیب دې ډک وي د پېسو نه او مصرف نه
وي

میاخېل بیا وایي دغه خوان دی ډېر د شوم غوندي

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخېل

غزل

بې ځایه دې وخت مه تېروه ولوله کتاب
چې ولرې الله سره بڼاېسته سوال او جواب

مرگ نیټه معلومه نه ده دین نه ځان خبر که
بیا هم وخت درنه تېر نه دی توبه وکړه له شراب

په مخ به دې نور وي چې ۵ وخته لمونځ وکړې
بې دینه مسلمان یې ځکه رنگ دې دی خراب

په قرآن خو عمل نه کوي خطا به شي دوزخ ته
نېک عمله شه جاهله ژوند تېرېږي په شتاب

چې دین دې قایم کړی وي په حقه لار روان یې
میاخېل باندي تل گران یې بیا په شانتي د گلاب

غزل

قدر دې نشته په ټولنه شراپي يې ځکه
چې مور او پلار درته خپرا کړي آزاري يې ځکه

چې ښه خبرې هم په تا باندي تل بدې لگي
ملامت نه يې ماشومتوب نه ته چرسې يې ځکه

په کليوالو باندي ځکه ته ملندي وهې
ځان ته غټ فکر کوي ته خو اوس ښاري يې ځکه

بد عمل مه کوه چې ښه درسره نه ښکاريږي
دا يې علت دی چې لمسی د ابدالي يې ځکه

مياخېل خو وخت تېروي تل د ښک عملو سره
زه خو وخت نه لرمه تاته ته ښکي يې ځکه

غزل

مالدار خوشحاله دی چې ښه فرېمانه مال لرمه
خلکو ته وایي چې غریب باندې تل خیال لرمه

زما غریب خپلو بچو لپاره غواړي خیرات
دا څنگه خیال دی زه له تا نه دغه سوال لرمه

خومره بخیل یې په هیڅ چا دې زړگی درد نه کوي
یتیم خو وایي چې کومک وکړه اوبال لرمه

زکات خو فرض دی په دوي باندې دوي یې نه ورکوي
هر یو مالدار سره په دې باندې جنجال لرمه

میاخېل خو وایي غریبی کې دا یخني راغلله
که کمپل نه لرم نو درې گزه دستمال لرمه

غزل

پرې نه شرمېږمه هر خای کې غریبي مې کېږي
چې حلال وگټم هر چېرته مزدوري مې کېږي

چې چېرته لار شمه د کار لپاره رب مې گوري
دروغ زه نه وایمه کار کې ښه خواري مې کېږي

په غریبي کې هم سر تپتی نه یم هیڅ چاته زه
خپل او پردو سره هر کار کې ښه خواني مې کېږي

چې کوم مشکل په ما راغلی د خپل رب دربار کې
سجده مې اېښیې ده او ډېر عذر او زاري مې کېږي

ددې کارونو تر څنگ یو خبره بله کوم
مياخېل ویلي خوندوره شاعري مې کېږي

غزل

خپله يې گمراه نصيختونه ماته مه كوه
غلی شه چاپلوسه صفتونه ماته مه كوه

نه منم خبرې دې پوهېږم دروجن يې ته
نه ډارېږم تانه نور گواښونه ماته مه كوه

غلام خو دې څه نه یمه چې ومنم امرونه دې
نه درزم په خوله دې اوزونه ماته مه كوه

زه دې استعمال كړمه كه گير ته مې ته راغلي
ولم دې په سر بيا ډېر عذرونه ماته مه كوه

شکمن وم پرې مياخېل چې دا خاين ددې ملت دی
اوس خو باوري شوم سترگونه ماته مه كوه

غزل

چې عمل کې دې اخلاص وي عبادت کې حسابېږي
چې خبرې پسې شا کوي غيبت کې حسابېږي

د غريب او مالدار شخړه کې چې حق فيصله وکړي
نيکي به الله درکړي عدالت کې حسابېږي

چې بڼه چا سره وکړي د الله رضا لپاره
چې مطلب دې پکې نه وي صداقت کې حسابېږي

الله ته توبه وباسه چې نه ترېنه خلاصېږي
يوه يوه گناه به دې قيامت کې حسابېږي

مياخیل په ملگرتيا کې ډېر صادق دی ای ملگرو
که څوک ورسره چل کوي خيانت کې حسابېږي

غزل

په قدر به یې پوی شي ته خپله کله پلار شي
ارمان به د خدمت وکړې چې قبر ته گوزار شي

چې پلار ته دوکه ورکړې او پېسي ترېنه بیا واخلي
قمار ته به دې زړه کيږي روان به په بازار شي

د پلار حلال پېسي به دې حرام کار کې مصرف کړې
سگرت او چرس به ووهې بیا لږ شانتي خمار شي

حرام کار پسي گرځي خو افسوس به وکړې هلته
چې پلار دې شي وفات او بیا ته پاتي د قمار شي

میاخیل درته خپرا کوي لوچک او لنډغره
چې مړ شي زر تر زره د خدای قهر کې گرفتار شي

وطنه گران یې په مونږ.

شاهین شاه میاخیل

غزل

یوه ورځ به ټول مړه کېږو دنیا نه کړي گذاره
دا راغلي د قرآن په څلورمه سپاره

چې رب زمونږ قاضي دی په ورځې د قیامت کې
همدا د مسلمان ده بهترینه خاطره

د دې دنیا تپوس به په په هغې دنیا کې کيږي
رازه چې ښه اعمال وکړو زما ده مفکوره

په اسلام باندې عمل وکړو او ویې رسو بل ته
خدای به وځلوي مونږه بیا په شان د ستاره

په جنگ کې گټه نشته ده او سوله خیر خواهي ده
راځه چې سوله وکړو د میاخیل ده مشوره

غزل

ای مسلمانان زه له تانه یوه غوښتنه کوم
عمل دې نېک کړه دا د زړه درته بلنه کوم

الله خو وایي چې توبه وباسه بدو نه دې
زه مهربانه یم بنده ته مې بښنه کوم

ته یې غافل چې کله راغلي زما حضور ته
د ښه او بدو عملو دې بیا پوښتنه کوم

ورته به ورکړمه جنت چې نېک عمله وي څوک
بل چې خپل دین یې قایم کړی وي دا ژمنه کوم

دا آخرت په ورځ خو خپله ته قاضي یې ربه
میاخېل خو وایي په همدې درنه مننه کوم

غزل

امتي د محمد یې گوره خومره بختور یې
د الله مهرباني ده آخرت کې معتبر یې

فیصله زمونږ د رب ده خوګ غریب خوګ به مالدار وي
خفه نه شي مسلمانان د دین نزد کې برابر یې

په فساد کې ته اخته یې په رشوت هم نه مړېږي
د خیر کار وکړه نور بس دی د مظلوم ملت رهبر یې

امتحان کې ته راګیر یې قومندانان ځان دې سم که
په هر چا کوې ظلمونه د خدای قهر نه بی خبر یې

میاخیل درته نصیحت کوي چې رب درنه راځي که
یوه ورځ به ته مړ کیږي که هر خومره زورور یې

وطنه گران يي په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

ای مسلمانہ حُان اصلاح کہ شیطانی مہ کوہ
تنہا حُان مہ گورہ ہر کار کی بدنیتی مہ کوہ

د منافق سږي عادت وي ہمیشہ لپاره
په وعده نہ وي ولاړ ته خو بي لوزي مہ کوہ

دا ہم گناه ده چې ته وکړې په هر کار کې اسراف
دين مو اسانه دی په حُان ډېره سختي مہ کوہ

که غواړې ولرې ټولنه کې په هر چا قدر
ته د مشرانو مخ کې نور بي ادبي مہ کوہ

مياخېل ته غوږ شه که ته غواړې چې آرامه اوسې
دين دې قايم که نور په ژوند کې غلطي مہ کوہ

وطنه گران یې په مونږ.

شاهین شاه میاخېل

غزل

له خدای نه ډار لرمه زه په چا تهمت نه کوم
زه خو هر چاته مې کیسې د صداقت نه کوم

که نفس لرمه نو ویژدان ورسره خواکې لرم
همدې لپاره په ظالم هیڅ شفقت نه کوم

د خدای رضا لپاره هر وخت کې خبره کوم
د چاپلوسی لپاره هیڅ د چا صفت نه کوم

په دې هم پوه شی چې مې ژوند کې دا عادت لرمه
تل مې خبرې د خپل پوهې او حمکت نه کوم

غم دې میاخېل سره شریک که ځکه داسې وایي
د راز خبرو کې هیڅ کله خیانت نه کوم

غزل

د دنيا غمونه هېر کړي او آرام سړی ویده شي
او ځان ترینه بې غمه کړي مدام سړی ویده شي

بې خوبه به وي هر سړی تر نیمو شپو چې کيني
عصاب به يې آرام وي چې ماښام سړی ویده شي

گذاره کوته کې نه کيږي د دوبي په موسم کې
ډېر خوند کوي چې اوږي کې په بام سړی ویده شي

ځورېږي به په زړه کې مجبوریت نه به يې زغمي
د مینې په کیسه کې چې ناکام سړی ویده شي

د مياخېل په شمول هر څوک ورته دعا کوي په لمونځ کې
چې قبر کې همېش په ننگ او نام سړی ویده شي

وطنه گران يې په مونږ.

شاهين شاه مياخېل

غزل

بناېسته خبرې اورم روزمره زه په پوهنتون کې
چې وزگار شمه له کاره بيا خو ناست يم کتابتون کې

د علمه چې خبر شوم برکت د مطالعې و
دې خلکو خو چټي ويل فايده ده درملتون کې

د اسلام پينځه بنا خو ماشومتوب کې راته ياد و
بډولې و استاد راته د وخته وړکتون کې

کوچنيوالي نه مې خوښ و د مشرانو مجلسونه
همېش به پکې ناست وم ښه عادت مې و ژوندون کې

همدغه مې خويونه و که ډېر معلومات غواړې
مياخېل کره بيا لاړ شه درته ناست دی مېلمستون کې

غزل

لږم چیچلی یې لږ صبر شه اوس میا به راوړم
که د میا دم کې څه تاثیر نه و ملا به راوړم

رنگ دې خراب شو ورو په ورو د لږم ټک باندې
نغدې خو نه لرم علاج ته دې د غلا به راوړم

حقیقي غل نه یم حالاتو مجبور کړی یمه
که غلا کې گیر شومه په ځان باندې بلا به راوړم

که د خدای رحم وشو خلاص شومه له دې بلا نه
مور خو دې نه لري دنیا نه دې طلا به راوړم

میا خېله وگوره یو پلار خپل زوی ته څه نه کوي
که چېرته بڼه شولې خیرات کې دې بیا غوا به راوړم

غزل

نازونه مه کوه جانانه چې بیا نه به یمه
ماښام کې مه راځه وختي راځه ویده به یمه

چې کله راشې او زما سره دیدار وکړې ته
په هغه ورځ له نورو ورځو نه بیا ښه به یمه

چې راته راکړې ته وعده د خپل راتلو دې کله
بیا خو حتمي په انتظار کې د کاته به یمه

راباندې مه کوه ظلمونه په ما ډېر خورېږي
ته خو خبر نه یې ای مورې د چا زړه به یمه

راباندې وکړل ډېر کبرونه او نازونه میاخیل
ارمان به وکړي وخت به تېر وي بیا واده به یمه

غزل

راته ډېر مه گوره ظالمې چې بدنامه به شې
که چا شک وکړو نو اعتبار کې دې بيا خامه به شې

کله ځان ته شو وصال کې به بيا وکړو ديدن
زړه دې لږ صبر که جانانه چې ناکامه به شې

که په وصال کې دې زړه تنگ شو او روانه شولې
نه دې پرېږدمه لږ به تم شې بيا روانه به شې

که مونږ قسمت چېرته يو ځای کړو او د رب رضا وه
د زړه ارمان به دې پوره شي او آرامه به شې

ته د مياخېل غمونو وخورلې خواره شولې
که په نصيب دې شو خوښی نه گل اندامه به شې

وطنه گران يې په مونږ.

شاهين شاه مياخېل

غزل

د غشو خيال کوم چې کله دې بنو ته گورم
راته راياد شي چې د تا لارو کوڅو ته گورم

زه یمه شیخ درته اظهار د مینې نه شم کوی
راته حیا راځي چې کله مې تسبو ته گورم

په تا مین یم د خانۍ دې پروا نه لرمه
په خدای باور وکړه که زه به دې پیسو ته گورم

په غریبۍ کې مې زړگی رانه ستا مینه غواړي
ځان ته حیرانه شم چې کله مې خیالو ته گورم

میاخېله فکر مې بدل شي چې کتاب دې لولم
درباندي ویاړمه چې ستا دې غزلو ته گورم

غزل

خو کاله وشول چې خبر دې له احواله نه يم
کډه دې لاره له دې کلي زه خوشحاله نه يم

زړه مې خورپرې هميشه د تا بيلتون کې ليا
تر اوسه خلاص د تا د مينې له جنجاله نه يم

له کومه وخته چې دې کور له دغې کلي تللی
په رب قسم په ځان مې پوه له هغې کاله نه يم

الله ته طمع لرم يو ځای به شو بيا کوم وخت کې
نا امید شوی خو زه ستا له دې وصاله نه يم

له جدایې نه مې ډېر وخت تېر شوی ای میاخېله
اوس خو په مینه کې له هر چا سره سیاله نه يم

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

چې ته لارې جانانه ارمانونه مې شول خاورې
چې دې کبر په ما وکړ ټول خوبونه مې شول خاورې

د بيلتون پېښه دې داسې يوه غټه حادثه ده
چې زغملی مې هيڅ نه شو پلانونه مې شول خاورې

له کوم وخته چې ته شولې د بل چا د ژوند ملگری
په ځان پوه شومه ملگرو دیدنونه مې شول خاورې

عادت شولمه ياره جدایې سره دې نوره
نو ځکه په خپل وار سره غمونه مې شول خاورې

ملگرو ته مجلس کې نن مياخېل وويل داسې
د وخت په تېرېدو سره یادونه مې شول خاورې

غزل

د تا لپاره خو د بر کلي گودر مې خوښ دی
چې دې کوم پکې دیدن ځکه سحر مې خوښ دی

چې ورته هر وختې روانې وي د کلي نجونې
په ټول ورځ کې لایلا وخت د مازیگر مې خوښ دی

د تا دیدن باندي زه اخلمه په من من په غوښې
که دې لېدو کې کوم خطر وي بیا خطر مې خوښ دی

چې مخامخ شو د دیدار په حال کې یاره زما
راته ته گوره ډېر په مینه ستا نظر مې خوښ دی

نه کوم مینه کې دوکه ورسره هیڅ میاخېله
په خدای بارو وکړه چې زړه نه مې دلبر مې خوښ دی

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخیل

غزل

مه کړه جفا زما د خوږ زړگي درمان یې ته خو
د خپل د مور او پلاره ما باندې ډېر گران یې ته خو

ولې دې قدر باندې نه پوهېږې ای ظالمې
زما د ژوند د خوشحالیو یو ارمان یې ته خو

زه خو ټول ژوند د تا په نوم تېروم ای محبوبې
زما په مینه چې ته کبر کړې نادان یې ته خو

را ته دې راکړل د دروغو ډېر لوزونه لیلیا
زه یمه پوه راسره ټک او برگ روان یې ته خو

میاخیل عاشق دی اوس د تا په حسن ځان خبر که
پروا یې نه لري چې زور یې او که ځوان یې ته خو

غزل

په ما خو ښه لگي جانانه دغه درې خبرې
چې راته وايې د واده او د کوژدې خبرې

زما به زړه تنگ نه شي هيڅکله د تا په خوا کې
که راته وکړې ته هميش ډېرې اوږدې خبرې

ډېرې وعدې دې راته راکړې په وصال کې ياره
نه مې هيرپرې په خپل ژوند د هغه شپې خبرې

چې غم دې زور وکړي په ما بيا زه دې خواته راځم
راته کوه بيا په نازو خوږې، خوږې خبرې

په هغه شپه يې په وصال مياخېل ته داسې وويل
چې څوک به ونکړي زما غوندي پستي خبرې

غزل

ما پسې بد مه وایه خېر دی بهسودوال دې یمه
یو حای اوسېږو بیا اخر خو کلیوال دې یمه

چې ستا په مینه کې هر خومره په تهمت کې گیر شم
پروا یې نه لرم د زړه نه مینوال دې یمه
ستا په بېلتون کې خو خورېږم په هر وخت کې گرانی
خدای ته امید لرم په طمع د وصال دې یمه
په غریبې کې چې ستا غم راباندې زور راوړي
بیا کار مزه نه کوي حکه چې په خیال دې یمه
زه به دعا وکړم چې کور کې مې بنادي جوړه شي
زړه مې تنگ شوی وږی تری د جمال دې یمه

میاخېل خو وایي خدای دې ورسوه غټ مقام ته
ته به مشري وکړې او زه به مرستیال دې یمه

غزل

په تا مئين يم د حيانه خه ويلی نه شم
له رب دې غواړم جدایي دې زه منلی نه شم

زمونږه کلي کې لېدلو ته هم جرم وايي
همدا يې وجه ده چې سم درته کتلی نه شم

ريبار چې ولېږمه ويې شپږې کور مخې نه
بيا د ژړا نه بې غېر نور خه زه کولی نه شم

رب ته تل سوال کوم چې راکړي خوشحالي په ژوند کې
په تا خورېږمه غمونه دې ليدلی نه شم

مياخېل خو وايي په ژوندون کې که زما نه شولې
غم به دې دروند وي په اوږو يې بيا وړلی نه شم

وطنه گران يې په مونږ.

شاهين شاه مياخېل

غزل

په زړه دې وويشتم د حسن دې سودا کومه
په يو ساعت کې اوس شپېته وارې ژړا کومه

زما په زړه کې دې خپل ځان له تاج محل جوړ کړلو
بيا دې پرې کبر وکړ ځکه خو خپرا کومه

چې غم دې سپک شي د همدې لپاره هر وخت کې زه
د بيلتون بحث دې له هر چا سره جلا کومه

داسې ونه وايې چې يار مې په بيلتون خوشحال دی
زه خو خبرې له ډېر درد نه په خدا کومه

مياخېل خو وايي که رضا باندي زما نه شولې
بيا به په تا باندي جادو په کوم ملا کومه

غزل

زه چې راغلی وم خپل کور کې دې ویده و کنه
زما مطلب ددې راتلون نه ستا کاته و کنه

په جدایی کې دې په هره لحظه وسوم یاره
په زړه مې درد خو دغه ستا د بېلتانه و کنه

ته خو به مسته گرځېدې د چا په غم کې نه وې
ته څه خبر وې ستا دا حسن مې په زړه و کنه

ستا د لېدو خو زه همیش وړی او تېری ومه
همدا علت زما د وزن کمېده و کنه

مياخېل تبا شو ستا په مینه کې غزلې لیکي
اصلي مجرم يې دغه ستا کاره باڼه و کنه

وطنه گران یې په مونږ.

شاهین شاه میاخیل

غزل

په جدایی کې دې زما زړگی دردیږي کنه
په میتوب کې سترگی سترگو نه شرمیږي کنه

کلي کې ستا د حسن غټه اواز خپره ده
خان ته پلو ونیسه مخ دې ډېر ځلیږي کنه

مین دې زه یم په قسمت کې د بل چا شولې ته
ځکه له سترگو نه مې اوبسکې روانیږي کنه

د خدای رضا به وي دې کار کې زه به څه ووايم
کنه تبتومه دې خو نوم زموږ بدیږي کنه

میاخیل غیرت لري په مینه کې دې سر نه تېر دی
د کلي خلکو د پیغوره هم ډاریږي کنه

غزل

زه خو درتلمه ارمانجن دې د دیدار ومه زه
نصیب مې بد و ومې نه لېدې بیمار ومه زه

په هغه ساعت کې چې تصویر دې زما خیال کې راغی
خلکو ته داسې ښکارېدم چې ډېر خمار ومه زه

تا خو به ماته تل ویل چې زه خو ستا یم په ژوند
ولې دې هېر کړه دا خبره د تا یار ومه زه

د تا د مینې غلامی هم ما قبوله کړله
که تا منله همپشه به له تا څار ومه زه

میاخېل ویل چې کله پوه شومه ټول غم دی مینه
له هغې وروسته به روان په خپله لار ومه زه

وطنه گران يې په مونږ.

شاهين شاه مياخېل

غزل

که کله راغلمه له تاسره غرمه کومه
بيا ستا په خوبه يوه بڼکلي زمزمه کومه

د تا خوبښيري چې چا کړی وي سينگار کې ځان ته
همدې لپاره خو په سترگو کې رانجه کومه

د تا ديدار به مې مطلب وي ستا کوڅې ته درځم
رقيب به وسوځوم انگر کې دې دمه کومه

خدایه زما يې کړې وصال پسې يې ډېر کړېږم
دغه دعا په تهجد کې هره شپه کومه

مياخېل خو وايي چې زړگی نور صبرولی نه شم
د حسن تړی دې يم تا پسې جرگه کومه

وطنه گران يې په مونږ

شاهين شاه مياخېل

غزل

کم عقله ياره خلکو مخ کې نور اواز مه کوه
په نيمه پوه شه ای جانانه په ما ناز مه کوه

غږ دې ډېر خوږ لگي په ما باندي خبره واوره
چې راته وايي ته ټپه ورسره ساز مه کوه

چې څوک خبر نه شي زما او ستا په مينه باندي
دغه خبره د هر چا سره په راز مه کوه

زه خو راغلی وم کور مخ کې دې رقيب ولاړ و
ملامت نه يم نور کتل په بد انداز مه کوه

مياخېل يې نه لري پروا رقيب به هر څه وايي
ته مه ډارېږه نور پروا د هر غماز مه کوه

وطنه گران یې په مونږ

شاهین شاه میاخیل

غزل

د صاحب شاه صابر د غزل پرلیکه

((بې کوره شي چې څوک په بې درکو پسې گرځي
دراڼه خلک سپکيري چې په سپکو پسې گرځي))

دا څنگه زمانه شوه يا بدبخته شولو مونږه
دا خلک اوس د خلکو په خبرو پسې گرځي

ماشوم چې مې حلمی شي بيا کوي دا دوه کارونه
يا گرځوي ټوپک او يا د بنکلو پسې گرځي

خو گټه مو قلم کې دی عبث دي دا کارونه
که ځوان کې مې احساس وي په لیکلو پسې گرځي

مزه خو هر څه نلري تعلیم وکړئ ځوانانو
میاخیل یې خوند لیدلی اوس غزلو پسې گرځي

نظم

خدایه دا څنگه زمانه شوه اوس خو نور راغلي
ورته چېران يم په رضا او که په زور راغلي

ددې رضا او ددې زور خبر معلومه نده
که پوی د زور شوم نو د ټینګې مې بیا توره نده
زما تاریخ د عاجزی اجازه نه راکوي
زما وجدان د غلامی اجازه نه راکوي
زما په خاوره کې چنګیز که سکندر او که برابدين راغلی
په دې هم پوه شئ چې يې دلته ځنګدن راغلی
د انګریزانو مقابل کې مو جګړه گټلې
د میوند جنګ راته ملالې په تپه گټلې
مونږ خو نران یو زموږ بځو هم جهاد کړی دی
ددې نړۍ ټول تاریخونو يې هم یاد کړی دی

نو بیا مو څنگه دا جرات وکړو چې راغلی دلته؟
په نورو پوه نه يم تابوت اوس ځان ته واخلي دلته

مونږ د دښمن په مقابل کې نظر نه ټیټوو
یا به غازي یا به شهید شو خو سر نه ټیټوو

د احمد خان د پاني پت جگړه مو یاده نده؟
د هغې ننگ او د غیرت کیسه مو یاده نده؟
د امان خان د پاڅونو نه هیڅ خبر نه وې ته؟
دا انگریزانو د ماتېدو نه هیڅ خبر نه وې ته؟
د شوروي اتحاد ماته د چانه هیریږي
دا دیوالي لویه ناسته د چانه هیریږي
د مجاهد په برکت دوی تار و مار شول دلته
څه یې ژوندي څه یې زخمي څه یې مردار شول دلته
زما دې خاورې ته چې سترگې پټې کړي دي چا
یم باروي هغې ته حتمن بسپړې کړي دي چا

دلته چې هر دښمن راغلی هغې سر خوړلی
شرمنده تللی په سینه یې تل خنجر خوړلی

د ماشومتوبه د جهاد په لوري وتی يممه
جهاد مې کړی تر هغې چې شهيد شوی يممه

داسې بنکار يري چې تاريخ نه مې خبر نه وې ته!
يا هم وطن کې مې خبر د خپل خطر نه وې ته
نوزه به تاته پخپل ملک کې هديره جوړوم
د تاله وینو هره لاره کې چينه جوړوم
د کومکو په بيلابيلو نومو راغلي دلته
ډېر يم چېران فقط زما په زارو راغلي دلته
زمونږ هېواد ته، دې راتگ نه به خپر ونه گورې
راتگ خو پرېرده بيرته تگ نه به خپر ونه گورې
دلته به خاورو سره خاورې شي زما دښمنه
دروغ يې مه گڼه زه وایمه رښتيا دښمنه

زما وطن پخپله غېږه کې بچيان روزلي
تاريخ گواه دی همپشه يې باتوران روزلي

وطنه گران يې په مونږ.

شاهين شاه مياخېل

د احمد خان او ميرويس خان دلاوري رايا د ده
ماته د هر يو نيكه بيل بيل سرداري رايا د ده

ماله هغوی د ازادی همدغه لار زده کړی
د خپل تاريخ نه مې همدغه يو غټ کار زده کړی
د آزادی لپاره تل بايد زه و جنگېږم
دا مو ميراث دی د نیکونو چې ښه و جنگېږم
تر څو شهيد يا هم غازي شم د وطن په خاطر
پروا هيڅ نه کړي که زخمي شم د وطن په خاطر
خو ته به هم دلته د وروس غوندي به ماته و خورې
د پاکستان هر يو جاسوس غوندي به ماته و خورې
چې دلته راغلي د اکبر د کارنامې نه ته هيڅ نه وې خبر؟
د افغانستان د تېرې شوې زمانې نه ته هيڅ نه وې خبر؟

بخارا تاشکند او تر ډهلي مو پاچاهي کړې ده
مونږ د نړۍ په ډېرو سيمو باداري کړې ده

د راتلو مخکې ، دې تاریخ نه به دې ځان خبروو
د افغانستان د هر یو سیخ نه به دې ځان خبروو

مونږه خو ستا په خلاف هم ناست یو جهاد لپاره
ځان قربانی ته مونږ چمتو یو د هېواد لپاره
په رضا په پوه شه نور نو وځه دې زما وطن نه
جنگ راته مه جوړوه ما اخله ښکلا وطن نه
دا د میاخېل درته آخر خبرداری و یاره
چې وو روان ورسره مل د جنگ پیری و یاره
ما خپله غاړه په تا خلاصه کړه گیله ونکړې
بیا یې هیڅ نه مني ، د سولې هیڅ جرگه ونکړې
بیا به د جنگ په زور له تا سره ډغره وهي
سوله به نه کوي ټول قام به دې له سره وهي

مونږ افغانان یو په جنګونو کې نومونه لرو
هم د نړۍ په تاریخونو کې نومونه لرو

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**